

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 3 Pv 471/18/1103-21
EEČ: 2-10-846-2019

Bratislava III 16.12.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX
povolanie: finančný riaditeľ
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 11.09.2018 v presne nezistenom čase okolo 10:15 hod v XXXXX v smere na XXXXX riadil motorové vozidlo zn. XXXXX bielej farby, EČ:XXXXX súbežne s motorovým vozidlom zn. XXXXX, XXXXX, ktoré viedol XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX v ktorom ako spolujazdec sedela aj poškodená XXXXX, počas čoho cez otvorené okná predných dverí oboch vozidiel kričal na XXXXX vulgárne slová „kokot“ a „kokot vyjebaný“, vyhrážal sa mu slovami „mám ťa rozjebať“ a „mám ťa zabiť“ a súčasne vytláčal motorovým vozidlom zn. XXXXX motorové vozidlo zn. XXXXX k obrubníku chodníka, čím u XXXXX a u XXXXX vzbudil obavu o ich zdravie bez spôsobenia akéhokoľvek zranenia

Okresnému úradu XXXXX, Oddelenie všeobecnej vnútornej správy, oddeleniu priestupkovému

pretože výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol iný príslušný orgán prejednať ako priestupok

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Bratislave III, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenie vyšetrovania zo dňa 11.09.2019, sp. zn. ČVS:ORP-777/1-VYS-B3-2018 bolo postupom podľa § 199 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ XXXXX III, odboru kriminálnej polície, 1.oddelenia vyšetrovania, sp. zn. ČVS:ORP-777/1-VYS-B3-2018 zo dňa 27.09.2018 bola postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Trestného poriadku vec trestného stíhania vedeného pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a ktorého sa mal dopustiť podozrivý XXXXX na skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom uznesení postúpená na Okresný úrad v Bratislave, odbor všeobecnej vnútornej správy so sídlom na Tomášikova 46 v Bratislave z dôvodu že výsledky skráteného vyšetrovania preukázali, že skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie nie je trestným činom, ale by sa mohlo jednať o priestupok proti verejnému poriadku (správne malo byť proti občianskemu spolunažívaniu) podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov.

Uznesenie vyšetrovateľa o postúpení veci na prejednanie priestupku bolo poškodenému XXXXX doručené 08. 10. 2018 s tým, že tento si proti nemu podal dňa 10.10.2018 písomnú sťažnosť, a to osobne na podateľni OKP OR PZ XXXXX III o ktorej rozhodol svojim uznesením sp. zn. 3 Pv 471/18/1103-9 zo dňa 09. 11. 2018 dozor nad zákonnosťou prípravného konania vykonávajúci prokurátor, a to tak, že toto uznesenie o postúpení veci na prejednanie priestupku postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ako predčasné zrušil a uložil vyšetrovateľovi, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ XXXXX III, odboru kriminálnej polície, 1.oddelenia vyšetrovania, sp. zn. ČVS:ORP-777/1-VYS-B3-2018 zo dňa 25.03.2019 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku XXXXX vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Uznesenie o vznesení obvinenia bolo obvinenému doručené dňa 02.04.2019 s tým, že tento si proti nemu podal dňa 03.04.2019 písomne odôvodnenú sťažnosť, doručenú na OR PZ v Bratislave III, OKP, 1. oddelenie vyšetrovania, ktorú následne dodatočne odôvodnil jeho obhajca, XXXXX XXXXX XXXXX

Predmetná sťažnosť obvineného XXXXX proti uzneseniu o vznesení obvinenia, písomne doplnená obhajcom bola uznesením dozora nad zákonnosťou prípravného konania vykonávajúceho prokurátora sp. zn. 3 Pv 471/18/1103-14 zo dňa 13.05.2019 postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodná zamietnutá.

V danej trestnej veci bol (ešte pred vydaním uznesenia o postúpení veci trestného stíhania na prejednanie priestupku) vyšetrovateľom vykonaný výsluch

svedka – poškodeného XXXXX, výsluch svedka XXXXX a tiež po zadržaní výsluch podozrivej osoby XXXXX a následne v štádiu po vznesení obvinenia XXXXX boli opätovne vypočutí ako svedok-poškodený XXXXX, tak aj svedok XXXXX a, samozrejme, tiež obvinený XXXXX v procesnom postavení obvineného.

Trestným činom je v zmysle ustanovenia § 8 Trestného zákona protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že o trestný čin sa jedná iba vtedy, ak sú súčasne splnené všetky jeho obligatórne (povinné) podmienky, ktorými sú protiprávnosť a formálne znaky, t.j. znaky niektorej skutkovej podstaty trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona. Ak splnenie ktoréhokoľvek z obligatórnych znakov skutkovej podstaty absentuje, nemôže sa jednáť o trestný čin, avšak nemožno vylúčiť, že sa jedná o iné protispoločenské, a v prípade právom upraveného vzťahu, i protiprávne konanie, spravidla však menšej závažnosti (priestupok, iný správny delikt), na základe čoho štát, zastúpený zákonodarcom nepovažuje za správne a ani potrebné takého konanie postihovať metódami a prostriedkami trestnej represie, ktoré sú v každom právnom štáte tzv. *ultima ratio* t.j. krajnými prostriedkami postihu protiprávneho konania najhrubšieho charakteru, pri ktorých ostatné metódy odstránenia protispoločenského a protiprávneho konania spravidla zlyhávajú a ktoré zároveň ochraňujú také vzťahy, na ktorých ochrane má záujem celá spoločnosť.

Protiprávnosťou činu rozumieme prejav vôle, ktorým subjekt porušuje príkazy a zákazy ustanovené platným právom. V trestnom práve sa za protiprávne konanie považuje protispoločenské správanie, ktorého znaky sú vymedzené v Trestnom zákone ako trestné činy.

Znak protiprávnosti je tiež typovým znakom trestného činu. Protiprávnosť sa vyvodzuje z právneho poriadku ako celku, spravidla sa však vyvodzuje z porušenia mimotrestných noriem. Protiprávnym v zmysle trestno-právnej úpravy sa stáva konanie, ktoré zákon označuje za trestný čin, indikátorom protiprávnosti je v tomto zmysle teda výlučne Trestný zákon, a to napriek skutočnosti, že protiprávnosť nie je expresiss verbis vyjadrená v skutkových podstatách jednotlivých trestných činoch upravených v osobitnej časti Trestného zákona.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že o trestný čin sa jedná, ak sú súčasne splnené všetky jeho obligatórne (povinné) podmienky, ktorými sú protiprávnosť, ako aj formálne znaky, t.j. znaky niektorej skutkovej podstaty trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona, pričom zároveň s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 trestného zákona v prípade prečinov, teda trestných činov spáchaných z nedbanlivosti a z úmyselných trestných činov tých, za spáchanie ktorých Trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov je potrebné skúmať aj závažnosť prečinu, pričom sa o prečin nebude jednáť, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je závažnosť prečinu nepatrná a teda, s využitím argumentu a *contrario* musí byť závažnosť prečinu väčšia ako nepatrná a v prípade prečinu spáchaného mladistvým páchatel'om, väčšia ako malá.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona sa

dopustí, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže u neho vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha závažnejším spôsobom konania (so zbraňou).

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane jednotlivca proti niektorým závažným vyhrážkam. Predmetom útoku je v tomto prípade jednotlivec – fyzická osoba.

Objektívnou stránkou trestného činu je vyhrážanie sa obsahom ktorého je hrozba smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, alebo inou ujmom a ktoré je spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Oba tieto predpoklady trestnosti predmetného trestného činu musia byť splnené kumulatívne, teda naraz.

Obsah vyhrážky je zákonom konkretizovaný a udávaný alternatívne. Smrťou sa rozumie biologická smrť mozgu, ťažkou ujmom na zdraví sa rozumie vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie taxatívne vypočítané v ustanovení § 123 ods. 3. Posúdenie vyhrážky ako inej ťažkej ujmy sa musí vyhodnotiť jednak s prihliadnutím a porovnaním s inými ujмами uvedenými v tomto ustanovení (smrť, ťažká ujma na zdraví) a jednak s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, ako aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, komu sa je vyhrážané.

Vyhrázaním sa inou ťažkou ujmom môže byť preto napríklad aj vyhrážanie spôsobením škody veľkého rozsahu (napr. podpálením domu), alebo škody na veci umeleckej hodnoty, ku ktorej môže mať mimoriadny citový vzťah, alebo tiež vyhrážanie sa smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví osobe blízkej poškodenému (napr. vyhrážanie sa rodičovi, že mu zmrzačí dieťa).

Podstatné je, aby išlo o vyhrážku, ktorej prípadné uskutočnenie by ten, komu sa vyhrážalo pociťoval ako vlastnú ťažkú ujmu. Dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým sa vyhráža. Naproti tomu však nie je potrebné, aby takáto obava skutočne vznikla, stačí možnosť vzniku takejto obavy. Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé vzbudiť v inom dôvodnú obavu, treba prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä na povahu vyhrážky, na fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a charakterovými vlastnosťami poškodeného, na ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel' pri vyhrázaní správal, či mal v rukách nejaký predmet, alebo zbraň a pod. Na druhej strane treba starostlivo zhodnotiť závažnosť vyhrážky, a teda odlišovať nebezpečné vyhrážanie od iných hrubých, arogantných, agresívnych či vulgárnych verbálnych prejavov, ktoré nie sú prečinom, ale iba priestupkom.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

To, ako prebehol skutok, mám jednoznačne preukázané z výsluchu svedka – poškodeného XXXXX a svedkyne XXXXX ktorých výsluchy (ako po začatí trestného

stíhania, tak aj po vznesení obvinenia) sú zhodné vo všetkých rozhodných detailoch pre posúdenie to, či sa skutok, stal, či má znaky trestného činu a to, kto tento skutok spáchal.

Napriek skutočnosti, že Trestný zákon ako základný trestno-právny kódex z oblasti trestného práva hmotného, ktorý vymedzuje základy trestnej zodpovednosti fyzických osôb a trestnosti nimi spáchaných protiprávnych činov je osnovaný na základe individuálnej trestnej zodpovednosti fyzickým osôb a trestný čin vymedzuje tak, že ním je protiprávny čin, ktorého znaky sú v ňom uvedené, ak sám Trestný zákon neustanovuje inak, nezostáva, vzhľadom na ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, čisto pri takomto prísne formálnom vymedzení nejakého ľudského správania odporujúceho ako vžitým spoločenským normám, tak ich normatívnemu vyjadreniu v niektorej zo skutkových podstát upravených v osobitnej časti trestného zákona ako trestného činu, teda protispoločenského činu najvyššej spoločenskej nebezpečnosti, ktoré štát prostredníctvom trestno-právneho aparátu postihuje prostriedkami trestno-právnej represie, teda trestného stíhania vedeného orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom; ale v prípade prečinov, teda všetkých trestných činov spáchaným z nedbanlivosti a z úmyselných trestných činov tých, pri ktorých horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona pre ten ktorý trestný čin, ktorú možno za jeho spáchanie páchatel'ovi uložiť, neprekračuje päť rokov, umožňuje pri posudzovaní takéhoto deliktu použiť tzv. materiálny korektív, kedy sa v každom jednom danom prípade osobitne vyhodnocuje i závažnosť spáchaného prečinu (pred tým označovaná ako spoločenská nebezpečnosť činu) a s ohľadom na takto zhodnotený stupeň nebezpečnosti takéhoto konania pre spoločnosť pri vyhodnotení všetkých hodnotiacich kritérií v predmetnom zákonom ustanovení obsiahnutom, takého konanie z množiny protiprávnych činov, ktoré si vyžadujú trestno-právny postih prostriedkami trestno-právnej represie, teda trestných činov, vyňať a tento posúdiť ako menej závažne porušenie právnych noriem verejného práva, teda priestupok, iný správny delikt, alebo disciplinárne previnenie a jeho prejednanie prenechať príslušnému orgánu ktorého príslušnosť a právomoc na prejednanie takéhoto deliktu ustanovuje osobitný predpis.

XXXXX

Za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona umožňuje Trestný zákon uložiť trest odňatia slobody s trestnou sadzbou na 6 mesiacov až 3 roky.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Po vznesení obvinenia XXXXX, resp. po zamietnutí sťažnosti obvineného voči vydanému uzneseniu o vznesení obvinenia dozorovým prokurátorom vykonal vyšetrovateľ tiež šetrenie smerom k posúdeniu osoby obvineného, pričom bola pracovníkmi kriminálnej polície vykonaná previerka v mieste trvalého bydliska obvineného, pri ktorej neboli zistené žiadne negatívne skutočnosti, javy, alebo poznatky vzťahujúce sa k osobe obvineného. Rovnako tak z do vyšetrovacieho spisu zabezpečeného odpisu z registra trestov obvineného XXXXX vplynulo, že tento

nebol dosiaľ na území Slovenskej republiky ani raz súdne trestaný. Čo sa týka priestupkového referátu, tu bolo zistené, že obvinený bol viac krát postihnutý za spáchanie priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (jednalo sa v dvoch prípadoch o prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti, v jednom prípade o parkovanie na zeleni, jeden krát o technický stav vozidla, jeden krát o nerešpektovanie dopravnej značky a jeden krát o státie na chodníku, pričom vodič nenechal dostatočne širokú voľnú časť chodníku). Teda sa, ani v jedno prípade nejednalo o násilné chovanie voči inej osobe, alebo osobám, ktoré by vyústilo do uloženia sankcie za spáchanie priestupku na úseku občianskeho spolužitia.

Preskúmaním spisového materiálu ako aj všetkých okolností prípadu som dospel k záveru, že obvinený XXXXX síce svojím konaním naplnil po formálnej stránke všetky znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade s ohľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky (kedy u poškodeného XXXXX ani svedkyne XXXXX, ktorá sa s ním nachádzala v civilnom služobnom motorovom vozidle polície zn. Škoda Octavia nedošlo k priamemu fyzickému kontaktu ani s osobou, ani s vozidlo obvineného – pričom tu zároveň zotrvávam na absolútnej nevhodnosti takéhoto chovania zo strany obvineného, ako som mu to aj dôkladne vysvetlil v uznesení o zamietnutí sťažnosti voči vzneseniu obvinenia) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (v súvislosti s náročnou dopravnou situáciou vyvolanou jazdou vozidlom v zápche na križovatke XXXXX v smere jazdy po odbočení z križovatky na XXXXX ulicu smerom na XXXXX ulicu) mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a (a tiež osobu páchatel'a), nenaplnil po materiálnej stránke všetky zákonné znaky citovanej skutkovej podstaty uvedeného prečinu a v danej veci (avšak upozorňujem obvineného, že iba v tomto jedinom prípade v prípade, že by sa obdobného konania dopustil opakovane, nebude tu už žiadny priestor na takéto benevolentnejšie posúdenie skutku a bude na neho rovno podaná obžaloba) postačuje v danom prípade konanie páchatel'a vyhodnotiť ako podozrenie z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, ktorého sa dopustí, ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví alebo iným hrubým správaním.

Vzhľadom k tomu, že uvedené konanie, ak by bolo príslušným orgánom posúdené ako priestupok nie je, s ohľadom na ustanovenie § 20 zákona o priestupkoch premlčané, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Lukáš Hanniker
prokurátor